

Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring) er til hinder herfor i relation til livsforsikringsaftaler.

Som et eksempel på undtagelsens anvendelse nævner udvalget en såkaldt unit linked-aftale, hvor forbrugeren via f.eks. et pensionselskab eller et livsforsikringselskab placerer et beløb i aktier, obligationer eller en blanding heraf.

Herudover foreslår udvalget den gældende undtagelse i forbruger aftalelovens § 13 a, stk. 2, vedrørende korttidsforsikringer videreført. Der sker samtidig herved gennemførelse af artikel 6, stk. 2, litra b, i det finansielle fjernsalgsdirektiv.

Der henvises til betænkningens side 170-181 og 280-282.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 17 og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 i, stk. 2 og 3, i forsikringsaftaleloven) samt bemærkningerne hertil.

4.2.4.2. Fortrydelsesfristen og dens beregning.

Artikel 6, stk. 1, i direktivet om *fjernsalg af finansielle tjenesteydelser* fastsætter, at forbrugeren skal have en frist på 14 dage til at fortryde en fjernsalgsaftale vedrørende en finansiell tjenesteydelse. For aftaler vedrørende individuelle pensionsordninger skal fristen dog være på 30 dage. Det samme gælder aftaler om livsforsikring. Fristen skal regnes fra det seneste af følgende tidspunkter: 1) den dag, aftalen er indgået, ved livsforsikringsaftaler dog fra det tidspunkt, hvor forbrugeren får meddelelse om aftalens indgåelse, eller 2) den dag, forbrugeren modtager aftalevilkårene og oplysningerne på varigt medium.

Efter de gældende regler om *fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser* gælder der ligeledes en 14 dages fortrydelsesret, jf. forbruger aftalelovens §§ 12 a og 12 b. Fristen regnes fra det seneste af følgende tidspunkter: 1) den dag, forbrugeren fik varen, det første parti heraf eller den første levering i hænde, eller – for tjenesteydelsers vedkommende – den dag, forbrugeren modtog underretning om aftalens indgåelse, eller 2) den dag, forbrugeren modtog de foreskrevne oplysninger på varigt medium. Fristen udløber dog senest 3 måneder efter det i pkt. 1) nævnte tidspunkt. De nævnte bestemmelser er en gennemførelse af artikel 6, stk. 1-3, i det generelle fjernsalgsdirektiv, dog således at der på visse punkter er tale om en i forhold til direktivet udvidet beskyttelse af forbrugeren.

Vedrørende *aftaler indgået uden for fast forretningssted* følger det af den gældende regel i forbruger aftalelovens § 6, stk. 1, at forbrugeren har en fortrydelsesfrist på 14 dage. Fristen regnes som udgangspunkt fra den dag, hvor mødet mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren fandt sted. Ved køb af varer, bortset fra bestillingskøb, og ved aftaler om tegning af abonnement på aviser mv. og løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang regnes fristen dog først fra den dag, hvor forbrugeren har fået varen i hænde, jf. § 6, stk. 2. Den nævnte bestemmelse er en gennemførelse af artikel 5, stk. 1, i dørsalgsdirektivet, dog således at der på visse punkter er givet forbrugeren en udvidet beskyttelse i forhold til direktivbestemmelsen.

Udvalget foreslår, at der indføres en generel fortrydelsesfrist på 14 dage for aftaler indgået uden for fast forretningssted og ved fjernsalg, dog en 30 dages frist ved aftaler om individuelle pensionsordninger og livsforsikringsaftaler.

Med hensyn til fristens begyndelsestidspunkt er det udvalgets opfattelse, at der ikke efter direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser – der indebærer totalharmonisering af fortrydelsesretten – er adgang til (bortset fra livsforsikringsaftaler, hvor der er pligt hertil, jf. nedenfor) at indføre en regel svarende til den gældende regel i forbruger aftalelovens § 12 b, stk. 1, nr. 1, hvorefter fristen ikke begynder at løbe, før forbrugeren modtager *underretning* om aftalens indgåelse.

Udvalget foreslår derfor at indføre en fælles regel om fristens begyndelsestidspunkt, således at fristen regnes fra tidspunktet for aftalens indgåelse eller – hvis dette tidspunkt er senere – fra det tidspunkt, hvor forbrugeren modtager de oplysninger, som det påhviler den erhvervsdrivende at give på papir eller varigt medium.

Ved livsforsikringsaftaler skal fristen dog regnes fra det tidspunkt, hvor forbrugeren modtager *underretning* om aftalens indgåelse, eller – hvis dette tidspunkt er senere – fra modtagelsen af de foreskrevne oplysninger på varigt medium.

Udvalget anfører, at det forhold, at fortrydelsesfristen ikke begynder at løbe, før oplysning om fortrydelsesretten er meddelt forbrugeren, er ensbetydende med, at fortrydelsesretten i princippet vil kunne løbe uden tidsbegrænsning.

For så vidt angår fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser foreslår udvalget dog en videreførelse af gældende ret, således at fortrydelsesretten ved fjernsalgsaftaler om varer og ikke-finansielle tje-